

Τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ζήτη καὶ κόντρα ζήτη,
τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὰς ἀπαρχὰς κηρύττω.
Καλὰ καλὰ, μαρὶ παιδία, δὲν ξίρω τί θὰ πῆ,
ἄλλ' ἀκούσα πῶς τὴν ζήτην κί' ἀπὸ τοῦ Κοροπί.

Γιὰ τὴν Ἐθνοσυνέλευσι συστάθη Συνδικάτο,
χειροκροτῶ τὴν κλεφτοურιά,
κί' ἀπὸ τοῦ δέντρου τὸ κλαριά
πιτῶ καὶ πέρτω κάτω.

Καὶ προσκαλῶ μὲ σοβαρὸ τὸν ἕνα κί' ἄλλον μόρτη,
προτοῦ γιὰ τὴν Ἀμερική νὰ βγάλῃ πασσαπόρτι,
μῆσα σὲ ψήφισμα μακρὸν νὰ γράψῃ τὸνομά του,
καὶ ψῆφον Γερουσιαστοῦ νὰ δώσῃ 'στὸν ψωμά του.

Καὶ πέτρα 'πίσω ρίχνοντας 'στὸν τόπο τῶν Ρωμηῶν,
ποῦ ἴλαφρναν τὰ μάτια του γιὰ ψίχουλα ψωμιῶν,
καὶ μῆσα 'στὴν Ἀμερική νὰ σκουίξῃ μόνος ζήτη
γί' ἄλλη Βουλὴ δευτέρα...
ὁ λόγος ἐτελείωσε, λὰ μούζικα φινίτο,
καὶ σῦρτε παρατέρω.

Πρὸς τὸ Κουβέργο σοβαρὴ τῶν πολιτῶν ἀναφορά.

Κυττάζοντας ἀντίκρου μαε τὸν γέρο-Παρθενῶνα,
ποῦ γίνηκε σαράβαλο σὲ τούτον τὸν αἶωνα,
βλέποντες καὶ τὸ Σταθίον,
τὸ σύγχρονον Παλλάδιον,
ποῦ πάλιν τῆς γυμναστικῆς θὰ μὰς φρενιάσῃ τρέλλα,
κί' ἴσως ἰδοῦμε κατ' αὐτὰς
μικροῦς μεγάλους μαθητὰς
'στους Ἀνιάτους νὰ τοὺς πῆν ἀπὸ τὸ σῦρε κί' ἴλα.

Στροβίλους σκόνης χάπτοντες καὶ κάθε βρώμας ὕλην,
καὶ τοῦ Ρωμαίου βλέποντες Ἀδριανοῦ τὴν Πύλην,
ποῦ γύρω γύρω κἀγκελα δὲν εἶχε 'στὸν καιρὸ του,
γιατὶ κανεὶς δὲν πῆγαινε νὰ κἀνῃ τὸ νερὸ του.

Σουλατσαδῶρον βλέποντες ἱρωτικούς θηλυούς,
ποῦ ἔχαινον τέρτοιο 'στὰ χαρτί καὶ 'στὴν ἀγάπη σότιο,
κυττάζοντας κί' ἀπὸ μακρὰν πολλούς ἀνεμοῦλους,
ποῦ τοὺς κτυποῦν ἀτρόμητοι σημερινοὶ Κισσοῖο.

Κυττάζοντας καὶ δουλικὰ διάκρου κί' ἱρωτικὰ,

τῆς παραμάνικης τῆς Ρωμῆας καὶ τῆς Φραγκίης τῆς μπό-
ποῦ βυζαντινὰ βασιτοῦν μὲ μοῦτρα σὰν χλωμόναις. [ναις,

Κυττάζοντας καὶ τοῦ Βωτοῦ τὸ γρήγορο τραβᾶθ,
ποῦ κόμο γιὰ τὸ Φάλλρο μὲ τὸν ἀτιμὸ τραβᾶει,
κί' ἱμῆς δὲν ἔχομε κατὸ 'στὴ δόλια ταμπακίρα μας
καὶ πέρνομε 'στὸ Ζάππειο μὲ λόγους τὸν ἄερα μας.

Τοῦ Ρῆγου δίσκου βλέποντες γυμᾶτους μὲ τσανάκια,
θαυμάζοντας γιὰ μερικὸς πῶς ἔχουν πορτοφῶλι,
ἀκούοντας ἰνῆσι κί' ἐκίαινα τᾶψανάκια,
ποῦ κελαιδοῦν 'στὸ Παλατιοῦ τὸ πρῶτο περιβόλι.

'Αφήσαντες τὰ χωρατὰ
κί' ἀκούσαντες τὸν Γονατᾶ,
κί' ἄλλους σπουδαίους ῥήτορας καὶ Γερουσιαστὰς
καὶ παροιμίας μερικὰς τοῦ Νίστορος τῆς Πάτρας.
τούτῃστι τοῦ φουστανελᾶ καὶ γέροντος Στριφτόπολα,
ποῦ τὸνομά του συμφωνεῖ 'στὴ ρίμα μὲ τὴν τῶμπολα.

'Ακούσαντες ἐπὶ πολὺ
καὶ τὸν σαχλὸ τὸν Φασουλή,
Στριφτόπολα τῶν Ἀθηνῶν μὲ φράγκικα ντυμένο
καὶ κοκκαλιάρη Μιραμπῶ καὶ Ξυλοφορτωμένο.

Κυττάζοντας πῶς ἀρχίσαν νὰ βγαίνουν παπαροῦναις,
ἀκούσαντες καὶ μίαν
σπουδαίαν παροιμίαν,
ὅτι τὰ σῦκα τὰ καλὰ τὰ χὰθῶν ἢ κουρούναις.

'Ακούσαντες καὶ τὸ ρητὸν ἐνὸς ἀλογοσοῦρτη
πῶς σὰν καθε μὲ τὸν χυλὸ φρενῆ καὶ τὸ γκαοῦρτι,
κί' ἄλλοι ποῦ τὴν ἢ κούτρα του καὶ κατεβᾶει ψείρικαι,
καὶ μὲ συλλαλητήρια δὲν βγαίνουσι σωτήρες.

Τὸν Ἀτλαντα τῶν συμφορῶν βροταζόντες ἐπ' ὄμων,
τῆς τσίπαις μαε χαλιόντες, σκεφθέντες κατὰ νόμον,
ζητοῦμεν νὰ μὰς δώσετε τοῦ Κεντρικοῦ λουφῆ ...
ἀκολουθοῦν τοῦ Φασουλή κί' ἄλλων ὑπογραφαί.

Καὶ καμψόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

'Ο Μίμης ὁ Γαλάνης, φύσις ποιητικῆ,
ποῦ πῆγῃ 'στὸ Παρίσι γιὰ τὴν ζωγραφικῆ,
στὰ Γαλλικὰ τὰ ἄλλα πολλὰ φιγούρα κἀνει,
κί' ὁ Φασουλή προσχαίρει
καὶ μ' ἄλλους τὸν γαίραις,
φωναῶν εἰ λα μὲ σα 'στὸν προσφιλεῖ Γαλάνη.

Κυριακίδου μαγαζὶ μεγάλον καὶ Μουντρία,
τῆς ὄρας ἱμπεροῦματα κί' ὄρατα,
κοστοῖμα τῆς Λόντης θαυμαστὰ καὶ Γαλλικὰ πρὸς τούτοις,
ποῦ νέος γίνεται μ' αὐτὰ κί' ὁ γέρος ὁ φαφροῦτης,
ἄλλο συλλέβδον ὁ σερμὸς μὲ πάντα τὰ προσήκοντα...
ὁδὸς Αἰόλου, κί' ἀριθμὸς τέσσαρα κί' ἐνένηκοντα.

Ἐβητηρὸς τοῦ Παρνασσοῦ, σημαντικὸν βιβλίον,
τὴν τοῦ Συλλόγου πρῶτον ἐγγλόττως ἀναλύον.

'Ο Φιλίππος Γεωργιαντᾶς, Παιδείας δικαστῆς,
καὶ Τημνητάρης πρῶτης,
ἰστανανῶθ κατ' αὐτὰς Χρυσὴν τὴν Ἐμπερῆκου,
ὄτως χρυσὴν νεάνιδα κί' εὐμερῆαν οἴκου.

'Ἐβίχασα νὰ γράψω μὲ 'στ' ἄλλα τὰ πολλὰ
καὶ τοὺς ὄρατους γάμοις τοῦ νέου Κεφαλά
μαζὶ μὲ τὴν Μαρτίου, τὴν τῶσον εὐσταλῆ,
τοῦ Σακελλαροπούλου βλαστὸν περικαλλῆ.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μαε, παραλαπτα πατριώτου,
ἀριθμὸς τριαντατρία, εἰς τὸν ὄρμον τοῦ Αἰδῶτου.